№ 3. Miechów, dnia 30 stycznia 1920 r. Rok I.

Cena pojedynczego numeru 2 K.
Prenumeratę przyjmują:
Starostwo, Magistraty i Urzędy gminne

OGŁOSZENIA:
Za całą stronę. . . 200 K.
1/2 strony . . . . 100 „
1/4 „ . . . . 50 „
za wiersz petitowy 1 „

# GAZETA URZĘDOWA
## POWIATU MIECHOWSKIEGO.

Wychodzi raz na tydzień. Redakcja i Administracja w Starostwie w Miechowie.

Treść numeru:



## DZIAŁ URZĘDOWY.

### 27

### Zasadnicza Ustawa Sanitarna z dnia 19 lipca 1919 r.

Art. 1. Nadzór zwierzchni nad wszystkiemi sprawami zdrowotnemi w państwie, oraz zwierzchnie kierownictwo spraw lekarskich należy do Ministerstwa Zdrowia Publicznego; — do tegoż Ministerstwa należy również prowadzenie wszystkich działów, dotyczących spraw zdrowotnych i hygieny społecznej w państwie, z wyjątkiem tych, które poddane zostały ustawowo kompetencji innych Ministerstw. Piecza nad zdrowiem ludności i bezpośrednie wykonawstwo jest obowiązkiem ciał samorządowych w obrębie podległych im terytorjów pod nadzorem i opieką władz państwowych.

Art. 2. W szczególności kompetencji Ministerstwa Zdrowia Publicznego podlegają następujące sprawy:

1. zwalczanie chorób w ogólności, a przedewszystkiem zakaźnych, zarówno ostrych, jak i przewlekłych (dezynfekcja, dezynsekcja, kąpiele ludowe, zakłady wyrobu surowic i szczepionek, pracownie bakterjologiczne, sprawy cmentarzy, domów przedpogrzebowych, przewożenie zwłok i t. p.);

2. szpitalnictwo, pielęgniarstwo, ratownictwo, przewożenie chorych, zakłady lecznicze publiczne i prywatne.

3. sanitarno-lekarska opieka nad dzieckiem i nad macierzyństwem; eugenika;

4. opieka lekarska nad psychicznie chorymi; współdziałanie w zwalczaniu alkoholizmu;

5. współdziałanie w sprawach lekarskiej opieki nad inwalidami i kalekami; współdziałanie w sprawach, związanych ze zjawiskami emigracji ludności;

6. zdrojowiska i uzdrowiska;

7. sanitarno-lekarska walka z nierządem;

8. sprawy zaopatrywania w wodę i usuwanie wód zużytych, ochrona czystości powietrza, wody i gleby;

9. nadzór sanitarny nad środkami żywności i przedmiotami użytku, współdziałanie w sprawach odżywiania się ludności, zakłady badania produktów spożywczych.

10. hygiena i inspekcja sanitarna mieszkań, sprawy osiedleńcze i mieszkaniowe;

11. hygiena więzień, współdziałanie z Ministerstwem Sprawiedliwości przy wydawaniu i wykonywaniu odpowiednich przepisów;

12. hygiena zawodowa, sprawy hygieny przemysłu, rzemiosł i komunikacji lądowej i wodnej, współdziałanie w zakresie ubezpieczeń społecznych i ochrony pracy;

13. nadzór nad dopuszczeniem na rynek zbytu w Polsce środków leczniczych, surowic i szczepionek, oraz regulowanie ich produkcji i sprzedaży; nadzór nad wyrobem i sprzedażą kosmetyków i farb, koncesjonowanie aptek, składów aptecznych i innych zakładów, trudniących się wyrobem i sprzedażą środków leczniczych; farmakopea i taksa aptekarska; sprawa hodowli i sprzedaży roślin leczniczych;

14. nadzór nad praktyką lekarską, sprawy izb lekarskich, współdziałanie w sprawach studjów lekarskich;

15. nadzór nad personelem lekarskim pomocniczym, położne, felczerzy, dezynfektorzy, masażyści, pielęgniarze, sanitarjusze, nadzór sanitarny nad fryzjerami i golarzami;

16. szkolnictwo zawodowo-lekarskie średnie i niższe;

17. nadzór nad personelem farmaceutycznym, zrzeszenie aptekarskie, współdziałanie, w sprawach studjów farmaceutycznych;

18. sprawy dentystyczne, technicy dentystyczni;

19. współdziałanie w sprawach sanitarno - weterynaryjnych;

20. sprawy sądowo - lekarskie, sprawy grzebania zmarłych.

21. sprawy stowarzyszeń lekarskich i hygienicznych, sprawy Czerwonego Krzyża, oraz innych instytucji o pokrewnych celach; prasa lekarska, sprawy popularyzacji wiadomości z hygieny, cenzura ogłoszeń, dotyczących działalności leczniczej i środków leczniczych;

22. popieranie związków, zakładów, fundacji we wszystkich dziedzinach zdrowia publicznego;

23. statystyka lekarska;

24. wszelkie inne sprawy z działu policji lekarskiej, policji sanitarnej, hygieny społecznej i medycyny sądowej, o ile nie należą do zakresu działania innych Ministerstw, lub w myśl art. 3 do zakresu działania ciał samorządowych.

Art. 3. Do obowiązków ciał samorządowych należy:

1. piecza nad czystością powietrza, gleby i wody, nad zaopatrzeniem ludności w wodę zdatną do picia i potrzeb gospodarczych, nad należytem usuwaniem wód zużytych i nieczystości i odprowadzeniem wód ściekowych;

2. piecza nad przestrzeganiem odpowiednich sanitarnych przepisów, obowiązujących przy budowie i przebudowie domów, przeznaczonych na mieszkania i wszelkie lokale użyteczności publicznej;

3. piecza nad należytem pomieszczeniem ludności w mieszkaniach i nadzór nad stanem zdrowotnym mieszkań;

4. piecza i nadzór nad osobistą czystością mieszkańców, ich mieszkań i otoczenia;

5. współdziałanie z władzami rządowemi przy zwalczaniu chorób zakaźnych i zapobieganiu im;

6. piecza nad zapewnieniem chorym należytej opieki lekarskiej i pomocy fachowej dla położnic, opieka nad psychicznie chorymi, zwalczanie alkoholizmu.

7. szczepienie ospy ochronnej;

8, współdziałanie z władzami rządowemi w zwalczaniu nierządu i chorób wenerycznych;

9. zakładanie i utrzymywanie gminnych kostnic i cmentarzy oraz czuwanie nad niemi; urządzanie i utrzymywanie grzebowisk;

10. oględziny zwłok;

11. współdziałanie z władzami rządowemi w sprawach nadzoru nad produktami spożywczemi, sposobem ich przechowywania i przyrządzania oraz ich sprzedażą;

12. zakładanie i utrzymywanie rzeźni;

13, nadzór nad przestrzeganiem wszelkich ustaw, przepisów i rozporządzeń sanitarnych;

14. przedkładanie sprawozdań sanitarnych państwowym władzom zdrowia publicznego, według stanowionych wzorów.

Szczegółowe ustawy określą prawa i obowiązki ciał samorządowych przewidziane w art. 3.

Art. 4. W myśl przepisów w art. 3 zawartych, zarządy komunalne winny wykonywać i utrzymywać we własnej administracji niezbędne dla ich gmin urządzenia sanitarno - techniczne, zakładać i utrzymywać szpitale, przychodnie, przytułki, domy izolacyjne, kąpieliska i t.p., utrzymywać lekarzy sanitarnych, akuszerki gminne, pielęgniarki, dezynfektorów i inny niezbędny personel służbowy, stosując się do przepisów i norm, wydanych przez Ministra Zdrowia Publicznego.

Art. 5. Na mocy decyzji władzy nadzorczej zarządy komunalne w celu wykonania swych obowiązków, przewidzianych w art. 3 p. 1, mają prawo w myśl ogólnych przepisów o wywłaszczeniu na cele publiczne, nabywania w drodze przymusowej za odpowiedniem odszkodowaniem, potrzebnych do wykonania przepisów niniejszej ustawy nieruchomości, źródeł wody wraz z potrzebną ilością otaczającego je terenu, jak również przeprowadzanie wód i ścieków przez cudze grunta.

Art. 6. Zarządy komunalne w celu wykonania obowiązków, przewidzianych w art. 3. punktach 2, 3 i 4, mają prawo zakazu zamieszkiwania w budowlach, wzniesionych także przed ogłoszeniem niniejszej ustawy, uznanych za szkodliwe dla zdrowia mieszkańców lub sąsiadów, aż do czasu dokonania odpowiednich, ściśle określonych przeróbek.

Art. 7. Wydatki wynikające z art. 3, z wyjątkiem punktów 5, 7 i 8, dalej przepisów art. 4 i 5 niniejszej

ustawy, obciążają w całości związki komunalne.

W razie uchylenia się gminy od asygnowania niezbędnych sum na wydatki powyższe, odpowiednie sumy mogą być wprowadzone do budżetu gmin przez władze nadzorcze na wniosek Ministra Zdrowia Publicznego.

Stosunek, w jakim Skarb Państwa weźmie udział w ponoszeniu niektórych wydatków, wynikających z art. 3, p. 5, i 7 i 8, określą oddzielne ustawy.

Art. 8. W razie niewypełnienia przez zarząd komunalny obowiązków, wynikających z niniejszej ustawy, Ministrowi Zdrowia Publicznego na wniosek odpowiednich urzędów, służyć będzie prawo wydelegowania swego przedstawiciela do gminy w celu przeprowadzenia w porozumieniu z władzami nadzorczemi na koszt gminy potrzebnych w tej dziedzinie zarządzeń.

Władze administracyjne i policyjne obowiązane są nieść pomoc delegowanemu lekarzowi sanitarnemu we wszystkich jego zarządzeniach i czynnościach urzędowych.

Art. 9. W razach wyjątkowych te gminy, które wykażą, że ich stan finansowy nie pozwala na całkowite przeprowadzenie zarządzeń sanitarnych i technicznych, wynikających z przepisów niniejszej ustawy, mogą otrzymać odpowiednią pomoc ze skarbu Państwa za pośrednictwem Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Art. 10. Ministrowi Zdrowia Publicznego służy prawo ogłaszania rozporządzeń instrukcji szczegółowych, wynikających z niniejszej ustawy; o ile jednak z rzeczonych rozporządzeń powstać by mogły ciężary finansowe dla ciał samorządowych, rozporządzenia takie Minister Zdrowia Publicznego wydaje w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Zdrowia Publicznego.

Marszałek Sejmu:
(—) TRĄMPCZYŃSKI.

Prezydent Ministrów:
w z.
(—) S. WOJCIECHOWSKI.

Minister Zdrowia Publicznego:
(—) JANISZEWSKI.

(Dz. Praw P. P. z dn. 5 sierpnia 1919 r. Nr. 63).

---

## 28

L. 4421/1.
I.

Miechów, dn. 20 listopada 1919 r.

### Okólnik

do Magistratów i Urzędów gminnych
w powiecie.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 16 września b. r. Nr. A. O. 9243/1. polecam ściśle przestrzegać podane niżej przepisy, zawarte w § 1 i 2. postanowień obowiązujących o środkach weterynaryjno-policyjnych, mających na celu zapobieganie i uśmierzanie chorób zaraźliwych i stadnych wśród miejscowych zwierząt domowych w Król. Polskiem z roku 1912.

„§ 1. Właściciele zwierząt miejscowych lub ich zastępcy w razie zauważenia u zwierząt pewnych oznak wskazujących na istnienie choroby zaraźliwej lub stadnej, jak również w razie nagłego upadku lub też oznak podejrzanych, obowiązani są natychmiast i bezwarunkowo nie później jak we 24 godziny po zauważeniu oznak chorobowych zawiadomić o tem w Warszawie komisarza cyrkułu lub cyrkułowego weterynarza, w innych miastach prezydenta, burmistrza lub weterynarza (miejskiego lub powiatowego) w powiatach Wójta gminy lub weterynarza powiatowego, w dowód czego otrzymują od tychże osób urzędowych stosowne zaświadczenia.

§ 2. Gdy miejscowość jest juz zapowietrzoną lub też choroba wybuchła u zwierząt świeżo wprowadzonych do gospodarstwa, właściciele zwierząt, lub ich zastępcy obowiązani są zawiadomić odnośne władze o każdym wypadku choroby lub nagłej śmierci zwierząt bez względu na przyczyny te wypadki wywołujące“.

Właściciele zwierząt, uchylający się od powyższych przepisów podlegają karze stosownie do obowiązującego kodeksu karnego (§ 178).

Postanowienia powyższe należy podać do powszechnej wiadomości.

Starosta:
J. WIECZOREK. w. r.

---

## 29

### ROZPORZĄDZENIE.

Wobec konieczności utrzymania prawidłowego ruchu kolei, tramwajów, elektrowni i innych urządzeń, obliczonych na zaspokojenie koniecznych potrzeb ludności, oraz wobec wielkiego braku węgla koniecznego dla tych urządzeń zarządzam aż do odwołania na mocy ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny— art. 2 lit. f. i art. 5 w celu jaknajwiększej oszczędności węgla, co następuje:

1. Teatry, restauracje, kinematografy, kabarety, kawiarnie, sale taneczne, kluby i wszel-

kie inne publiczne miejsca rozrywek mogą być czynne tylko do godziny 10 wieczorem.

2. Winni niezastosowania się do powyższego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej karą aresztu do 3-ch miesięcy lub grzywną do 3.000 marek.

Ponadto wzywam ludność do ograniczenia zużycia prądu elektrycznego, jako też opału we wszystkich lokalach prywatnych i publicznych do minimum, zaznaczając, że, o ile powyższe wezwanie nie będzie należycie zrozumiane i nie odniesie pożądanego skutku, wydane zostaną nowe zarządzenia z zastosowaniem środków przymusowych i pozbawieniem prądy elektrycznego przez usunięcie licznika.

Warszawa, dnia 16 stycznia 1920 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
S. WOJCIECHOWSKI r. r.

---

## 30

## Okólnik № 272-IV P. A.

Dotyczy wyjaśnienia okólnika № 212/II/Obr.

Do Panów Starostów.

Wobec tego, że niektóre Starostwa, niewłaściwie komentując okólnik z dnia 3 grudnia 1919 r. za № 212/II. Obr. w sprawie wyłączenia z aprowizacji zbożem kontyngentowem ludności w miejscowościach, liczących poniżej 5000 mieszkańców, odmawiają również dodatkowej aprowizacji, robotnikom, zamieszkałym w tychże miejscowościach. Ministerstwo wyjaśnia, że powyższy okólnik nie dotyczy dodatkowej aprowizacji, i, że pełne, dodatkowe normy żywnościowe dla ciężkopracujących winny być wydawane bezwzględnie wszystkim tym, którzy na mocy rozporządzenia o dodatkowej aprowizacji robotniczej (Monitor Nr. 225 i Nr. 231) zostali zakwalifikowani przez miejskie lub powiatowe Komisje Kwalifikacyjne do otrzymania dodatkowych norm żywnościowych.

Okólnik niniejszy przesyła się w dwóch egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest dla Referenta Aprowizacyjnego.

Warszawa, dnia 21 stycznia 1920 r,

Minister Aprowizacji.
T. Z. w. z. L. ZABOROWSKI.

---

## 31

## Okólnik № 271/I/C. L P.

Dotyczący wydawania zaświadczeń na przowóz artykułów pierwszej potrzeby.

Do Panów Starostów.

Na mocy art. 7-go przepisów wykonawczych do Ustawy z dn. 18 listopada 1919 r. Dz. Pr. P. Nr, 89 poz. 485. „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920" (Monitor Polski Nr. 268) i rozporządzenia Ministra Aprowizacji, wprowadzającego zmianę art. 7-go przepisów wykonawczych (Monitor Polski 268) z dn. 9 grudnia 1919 r. do ustawy z dn. 18 listopada 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 89 poz. 485) „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20" (Monitor Polski Nr. 7). Ministerstwo Aprowizacji podaje do zastosowania się co następuje:

1) Odnośne zaświadczenia dla przewozu tych artykułów w ruchu towarowym muszą być udzielane przez pp. Starostów: a) jedynie na zwykłych listach przewozowych, a nie na listach przewozowych Ministerstwa Aprowizacji i nie na zwykłym papierze kancelaryjnym, b) numerowane, c) zaopatrzone pieczęcią i podpisem p. Starosty lub osoby przez niego ku temu upoważnionej.

2. Odnośne zaświadczenia dla przewozu tych artykułów, jako bagażu pasażerskiego winny być: a) numerowane, b) zaopatrzone pieczęcią i podpisem p. Starosty, lub osoby przez niego ku temu upoważnionej, c) pisane przez kalkę.

3) Zaświadczenia wydane mogą być jedynie w razach rzeczywistego dostarczenia całokształtu kontyngentu, w myśl art. 3 ustawy z dn. 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920.

4) Dla otrzymania zaświadczenia petent obowiązany jest każdorazowo składać podanie opłacone stemplem wysokości Mk. 4.

5) 1-go i 15-go każdego miesiąca Starostowie obowiązani są przesyłać do Wydziału Centrali Listów Przewozowych i Przepustek Ministerstwa Aprowizacji szczegółowe wykazy wydanych zaświadczeń obydwóch typów, które winny zawierać: a) imię i nazwisko petenta, któremu wydane zostało zaświadczenie, b) ilość i rodzaj artykułów na przewóz których zostało wydane zaświadczenie, c) skąd i dokąd mają być przewiezione dane artykuły, d) z jakiego, majątku względnie wsi pochodzą dane artykuły, e) datę wydania, f) termin ważności.

Niniejszy okólnik kasuje okólnik Ministerstwa Aprowizacji z dnia 27/XII-1919 r. Nr. 246 I/C. L. P. i przesyła się w dwóch egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest dla Referenta Aprowizacyjnego.

Warszawa, dnia 20 stycznia 1920 r.

Minister Aprowizacji:
w z. (—) r. w. L. ZABOROWSKI.

32

L. 414/1
I

Miechów, dn. 22 stycznia 1919 r.

**Okólnik**

do Magistratów i Urzędów gminnych w powiecie.

Polecam Magistratom i Urzędom gminnym, aby nakazały wywiesić w restauracjach, szynkach, piwiarniach i bufetach następujące ogłoszenie:

„Wskutek rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Ministerstwem Skarbu, zabrania się wydawanie żołnierzom (do sierżanta sztabowego włącznie) napojów alkoholowych".

Starosta:
J. WIECZOREK.

---

33

L. 487/1.
I.

Miechow, dnia 26 stycznia 1920 r.

**Okólnik**

do Magistratów i Urzędów gminnych w powiecie.

Wskutek licznych zapytywań w sprawie przejazdu popisowych kolejami żelaznemi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Kolei żelaznych wydało okólnikiem Nr. 885 z dnia 16 stycznia b. r. Nr. J. W. 1663/6 następujące zarządzenia:

Przejazd popisowych kolejami od ich miejsca zamieszkania do siedzib Komisji Poborowych ma się odbywać na własny koszt popisowych, albowiem stawiennictwo przed Komisją Poborową jest niezaprzeczalnie powszechnym obowiązkiem obywateli względem Państwa.

Natomiast przejazdu popisowych, uznanych przez Komisję za zdatnych do służby wojskowej (rekrutów) winny być traktowane narówni z innemi przejazdami wojskowemi, t. j. na podstawie zasad i przepisów, do tych ostatnich stosowanych.

O tem należy zawiadomić interesowanych:

Starosta:
J. WIECZOREK.

---

34

L. 368/3.
II.

Miechów, dnia 26 stycznia 1920 r.

**Okólnik**

do wszystkich Magistratów i Urzędów gminnych w powiecie.

Odnośnie do okólnika Starostwa z dnia 9 października 1919 r. L, 23/3./II. w sprawie przymusowego ściągania kontyngentu zbożowego przy pomocy asystencji wojskowej oznajmiam, co następuje:

1) Koszta utrzymania oddziału asystencyjnego pokrywają zalegający producenci od dnia zgłoszenia się oddziału w siedzibie Starostwa, to jest od dnia 10 października 1919 r., do dnia wymarszu oddziału z powiatu po ukończeniu ściągania kontyngentu.

2) Za cały czas określony w ustępie 1) należy się jako dodatek funkcyjny oficerom 10 marek (17 K. 50 hal.) i żołnierzom 5 marek (8 K. 75 h.) tudzież całkowite utrzymanie w naturze.

3) Oddziały asystencyjne nie mogą żądać specjalnie przez siebie onaczonego wyżywienia, jednak należy im się dostatnie wyżywienie, żastosowane do zwyczajów miejscowych.

4) Każdy, kto nie odstawił kontyngentu w terminie naznaczonym ustawą (pierwszej połowy do dnia 1 października r. z., drugiej połowy dn. 1 stycznia 1920 r.), względnie oznaczonym publicznemi obwieszczeniami przez Starostwo, podlega karze w stosunku 10 marek (17 K. 50 h.) za każdy cetnar zboża, odstawiony po terminie. Kara ta obciąża wszystkich restantów, a zatem i tych, którzy odstawili zboże bez interwencji wojska, lecz już po oznaczonym terminie.

5) Kwota uzyskana z kar będzie użyta na pokrycie kosztów, związanych z utrzymaniem wojska. O ileby suma, uzyskana z kar, nie wystarczała, reszta będzie rozłożona na producentów w stosunku do kontyngentu, zaległego po terminie, oznaczonym w punkcie 4).

6) Oprócz kary, przewidzianej w punkcie 4), winni niedostarczenia kontyngentu w przepisanym terminie, zostaną ukarani przez Starostwo stosownie do postanowień art. 9. ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami. Przymusowy odbiór zboża zapomocą wojskowych oddziałów asystencyjnych nie wyklucza ukarania w innych, zwłaszcza w wypadkach, gdzie stwierdzona zostanie niechęć, lub zła wola ze strony producenta.

O tem należy zawiadomić interesowanych producentów i pouczyć ich o następstwach. wynikających z niedostarczenia kontyngentu w naznaczonych terminach. Analogiczne zarządzenia będą miały miejsce również

wobec tych producentów, którzy nie odstawią w terminie do 15 lutego b. r. dodatkowego kontyngentu, nałożonego w myśl ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami.

S t a r o s t a;
J. WIECZOREK.

---

## 35

L. 478/1
I

Miechów, dn. 26 stycznia 1920 r.

### Okólnik

do Magistratów i Urzędów gminnych w p o w i e c i e.

Wskutek rozporządzenia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 grudnia 1919 r. Nr. 21156/III-19 został Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy i opieki nad Wychodźcami w Miechowie z dnia 20 stycznia 1920 r. zlikwidowany, a teren jego działalności przyłączony do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami w Jędrzejowie.

O tem należy zawiadomić wszystkich interesowanych.

S t a r o s t a:
J. WIECZOREK.

---

# DZIAŁ SAMORZĄDOWY.

## 36

### Protokół

II posiedzenia Sejmiku Powiatowego.

**Ciąg dalszy 24 Czerwca 1919 r.**

**O b e c n i:**

PP. Jan Dziura, Franciszek Kurbiel, Ludwik Dyląg, Walenty Pycia, Franciszek Kapusta, Karol Makowski, Michał Haber, Stanisław Marzec. Wojciech Ścigaj, Piotr Markiewicz, Wojciech Kurpik, Juljan Skrzypiciel, Jakób Rączka, Marcin Węgiel, Ignacy Stryszewski, Piotr Walczak, Stefan Niemiec, Karol Jaros, Jan Kozioł, Jan Burdel, Michał Jędrychowski, Jan Malara, Piotr Srokosz, Jakób Prześlica. Józef Jarosz Franciszek Jędruch, Jan Żabicki, Jakób Gwiazda, Karol Dróżdż, Jakób Małupa, Jakób Ziętara, Paweł Nowak, Władysław Sarnowicz, Jan syn Sebastjana Brykalski-

**N i e o b e c n i;**

PP. Franciszek Sendek, Jan Wojtaszek, Wojciech Głowa, Paweł Bajołek. Jan Gorczyca, Piotr Kłosowski, Stanisław Smoczyński, Paweł Klimek, Wojciech Grzywnowicz, Józef Seweryn, Kacper Wołoszyn, Piotr Caba, Andrzej Sadowski, Piotr Tomaszkiewicz.

**Sprawy budżetowe:**

P r z y c h ó d. Przy omawianiu § 1 Przewodniczący podał do wiadomości członków Sejmiku, że obecnie ustawą określona jest norma 150% dodatku od państwowego podatku gruntowego na rzecz Sejmiku. Wywiązała się dyskusja, w której wyłoniły się dwa wnioski, jeden p. Rączki, by utrzymać normę, jaka byłu przyjęta w zeszłym roku, t. j. 100%, drugi p. Sarnowicza, by przyjąć normę, określoną Dekretem w przedmiocie skarbowości Powiatowych Związków Komunalnych z dn. 7 lutego 1919 r. t. j. 150%. Przewodniczący poddał wnioski te pod głosowanie: Przeszedł wniosek P. Sarnowicza większością (19 przeciw 15) głosów. Przy omawianiu § 2-go o dodatku do państwowego podatku podymnego wyłoniły się dwa wnioski, jeden P. Michała Habra, by zwolnić od płacenia tego dodatku wszystkich właścicieli parceli dworskich i drugi p. Jakóba Małupy, by zwolnić wogóle wszystkich właścicieli gruntów, posiadających ogólną ilość ziemi do 20 morgów; którzy zaś posiadają łączną ilość ukazowego i dworskiego gruntu 20 i więcej mórg, obowiązani są płacić ten dodatek do państwowego podatku podymnego w wysokości 100% na rzecz Sejmiku powiatowego.

Przewodniczący poddał oba wnioski pod głosowanie przeszedł wniosek członka Małupy większością (31 przeciw 3) głosów.

§§ 3. 4, 5, 6, 7, 8 i 9 przyjęte bez dyskusji.

Samodzielne podatki Sejmiku, § 10. Przy omawianiu podatku od psów powstał jeden wniosek p. J. Małupy, by opodatkować jedynie psy myśliwskie (luksusowe), jak wyżły jamniki, gończe i harty — i drugi P. Jędrucha, że należy opodatkować wszystkie psy, można tylko od psów łańcuchowych zniżyć opłatę. Przewodniczący poddał pod głosowanie te wnioski. Przeszedł większością głosów (26 przeciw 8) wniosek P. Małupy.

§ 11. Od koni uchwalono następujący podatek po 5 koron od konia roboczego, po 50 od wyścigowego, wierzchowego, wyjazdowego i od ogierów używanych do rozpłodu. Decyzja w tej sprawie zapadła większością głosów (24 przeciw 10).

§ 12. Przy omawianiu podatku od bydła powzięto postanowione większością (31 przeciw 2) głosów, by każdemu gospodarzowi pozostawić jedną krowę, jako żywicielkę rodziny, wolną od podatku; od wszystkich innych ustanowiono podatek według następujących norm:

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| każdy posiadacz | 2 do 5 szt. | bydła | płaci | po 5 | koron |
| „ | 5 „ 10 „ | „ | „ | „ 10 | „ |
| „ | 10 „ 20 szt. i więcej | „ | | „ 20 | „ |

Krowy podlegają opodatkowaniu począwszy od 2-ch letnich a buhaje — od rocznych.

§ 13. Podczas dyskusji nad ustanowieniem podatku od przedmiotów zbytku uchwalono z małemi zmianami opłaty projektowane przez Wydział powiatowy. I tak: a) od pojazdów resorowych odkrytych po 40 koron, od zakrytych—80 koron b) od samochodów osobowych 500 koron. od towarowych — 300, c) od rowerów — 30 koron, d) od kart na fuzje myśliwskie również 30 koron i od kart na polowanie 50 koron, e) od bilardów po 300 koron, f) od fortepianów, pianin, fisharmonji po 100 kor., g) od gramofonów, patefonów i arystonów po 30 koron i h) od ilości pokoi, jeśli kto posiada więcej niż 2 pokoje prócz kuchni płaci za każdy następny pokój po 20 koron rocznie.

§ 14. Podatek pogłówny przyjęto bez dyskusji według norm, ustanowionych przez Wydział.

§ 15. Przy omawianiu podatku od kawalerów przeszedł jednogłośnie wniosek, by opodatkować ich dopiero od 30 do 45 lat; ustanowiono opłatę 25 koron rocznie.

Podatek od uli i opłaty biurowe skreślono zupełnie, gdyż żródła te nie dałyby znacznych dochodów.

W tytułach III, IV, V, VI wszystkie §§ przyjęto bez dyskusji.

(d. c. n.)

---

## 37.

Nr. 107/20. Miechów, dn. 19 stycznia 1920 r.

## OKÓLNIK Nr. 2/3.
### do Magistratów miast i Urzędów gminnych w powiecie.

Ze sprawozdania Inspektora Samorządu gminnego wynika, że:

1) Wyroki sądowe nie są wykonywane terminowo. (gm. Kacice, Kowala, Jaksice, Racławice i Gruszów).

2) Urzędy gminne nie prowadzą należycie rachunkowości kas gminnych, w szczególności brak księgi kontowej i kwitarjuszy rozchodowych.

3) Zeszyty załatwionych akt kancelaryjnych nie są należycie prowadzone, w niedostatecznej liczbie i nie według rodzaju spraw.

4) Wójci gmin i pisarze gminni wydalają się często poza obręb gminy na parę dni bez wyjednania urlopów.

5) Do układania budżetów gminnych, a także na ważniejsze posiedzenia Rad gminych i zgromadzenia gminne, pp. wójci powinni żądać przyjazdu Inspektora Samorządowego dla udzielenia wyjaśnień i rad, tymczasem rzadko która z gmin zwraca się w tej sprawie do Wydziału Powiatowego.

6) W gminach: Kozłów, Książ, Jaksice i Gruszów były wydane świadectwa na sprzedaż osad, na których był zabezpieczony dług kas pożyczkowo-oszędnościowych. Długu tego Urzędy gminne nawet nie umieściły w świadectwach. Obecnie dłużnicy zmarli, wobec czego nabywcy majątku wzbraniają się zapłacenia długu.

7) Delegaci Sejmiku żalą się, że Wójci nie zwołują Rad gminnych na posiedzenia miesięczne.

Wobec powyższego Wydział Powiatowy poleca Magistratom i Urzędom gminnym:

1) Wszystkie zaległe wyroki Sądowe należy wykonać bezwarunkowo do 1-go marca r. b. i o tem donieść. Wójci gmin winni zaniedbania tego, mogą odpowiadać tak administracyjnie, jak i sądownie.

2) Księgę kontową kasy i kwity rozchodowe należy zaprowadzić od początku r. b. Z księgi tej można będzie upewnić się każdej chwili, ile na dany cel preliminowano, ile rozchodowano, a ile pozostaje z danego funduszu. Także należy wprowadzić zeszyty kwitów rozchodowych na drukach. (Wzory zostały wydane do drukarni p. Jeżewskiego w Miechowie).

3) Aby ułatwić gminom prowadzenie zeszytów wykonanych akt, koniecznem jest wprowadzenie dla wszystkich gmin ujednostajnionych zeszytów i prowadzenie ich pod jednymi i tymi samymi numerami i tytułami z roku na rok, a mianowicie: Akt. Nr. 1) Prowadzenie ksiąg ludności. 2) Statystyka. 3) Korespondencje z władzami sądowemi (wyroki, kary sądowe, karani kryminalnie i t. p.) 4) Podatki skarbowe. 5) Podatki komunalne. 6) Podatki gminne i koszta leczenia. 7) Prowadzenie gospodarki gminnej i biurowości Urzędu gminnego (uchwały Rad gminnych i Zgromadzeń gminnych, protokóły rewizji gminy i t. p.) 8) Drogi i mosty. 9) Zaświadczenia wydawane z Urzędu gminnego, 10) Sprawy wojskowe. 11) Sprawy policyjne. 12) Szkolnictwo i nauczyciele. 13) Urzędnicy gminni. 14) Aprowizacja i Kontyngent. 15) Sprawy weterynaryjne, hodowlane, wraz z wykazami zwierząt domowych. 16) Korespondencje różne. 17) Stowarzyszenia i związki w gminie. 18) Przemysł i handel. 19) Sprawy sanitarne. 20) Sprawy kolonizacji, parcelacji i korespondencje z Urzędem Ziemskim. 21) Sprawy cudzoziemców. 22) Kary administracyjne.

Mogą jeszcze być prowadzone osobne akta dla poszczególnych ważniejszych spraw n. p. w

sprawie budowy szkoły i t. p. Prócz tego konieczne jest zaprowadzenie zeszytu ważniejszych rozporządzeń i okólników i prowadzenie go z roku na rok w dalszym ciągu, jak również zeszytów spraw kasy pożyczkowo-oszczędnościowej.

4) Urzędnicy gminni przy wyjeździe z gmin na czas powyżej 2-ch dni, obowiązani są wyjednywać urlopy w Wydziale Powiatowym.

5) Pożądanem byłoby, aby urzędnicy gminni i kasowi przy bytności w Miechowie, w miarę możności, zwracali się do Inspektora Samorządowego celem informowania się o sprawach gminnych, kasowych i nowych zarządzeniach i udzielania mu wiadomości o stanie gmin i kas.

6) W przyszłości należy przy wydawaniu świadectw na sprzedaż majątku baczyć, by długi kasowe były ściągane lub umieszczane w świadectwach, względnie, aby zarządy kasowe wszczynały przeciw sukcesorom dłużników sprawy w Sądzie o zapłacenie długu.

Przytem wyjaśnia się, że wszelkie straty kas (n. p. nie możność wyegzekwowania pożyczki) winny być pokryte z kapitału zysków, ewentualnie z kapitału zakładowego, a to stosownie do decyzji Zgromadzenia gminnego.

7) Na zasadzie Art. 8 Dekr. Rad gminnych z 1918 r. Wójci obowiązani są najmniej raz w miesiącu zwoływać Radę gminną na posiedzenie. Za niewykonanie tego Wójci są odpowiedzialni i przed Radą gminną i przed Wydziałem Powiatowym.

Nadto Wydział Powiatowy zauważa, że Rady gminne nie przedstawiają na Zgromadzeniach gminnych sprawozdań ze swej działalności, stosownie do Art. 7 Dekr. o Radach gminnych z 1918 r.

Dlatego też należy zwołać Rady gminne na nadzwyczajne posiedzenia i opracować na nich sprawozdania za ubiegły 1919 r. Sprawozdanie winno zawierać liczbę odbytych posiedzeń, bilans funduszów gminnych ,wyszczególnienie ważniejszych uchwał Rady gminnej, które z tych uchwał zostały wykonane, które nie i dlaczego. Sprawozdanie to ma być następnie przedstawione na Zgromadzeniu gminnem, które orzeknie, czy działalność Rady gminnej jest zgodna z prawem,czy praca Rady jest wydatna i czy sprawozdanie Rady zatwierdza.

Przewodniczący:
J. WIECZOREK m. p.

---

## 38.

Nr. 284/20. Miechów, dn. 29 stycznia 1920 r.

### OBWIESZCZENIE.

Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z dnia 7 stycznia 1920 r. Nr. 397/I zarządziło, że egzaminy dla nauczycieli czynnych a nie wykfalifikowanych w najbliższym terminie rozpoczną się dnia 13 kwietnia r. b. w Kielcach.

Podania o dopuszczenie do egzaminów wraz ze wszystkiemi wymaganemi załącznikami (t. j. metryką urodzenia, życiorysem własoręcznie napisanym, posiadanemi świadectwami szkolnemi, świadectwem lekarskim i fotografją, opatrzoną własnoręcznym podpisem) należy nadsyłać na moje ręce przed dn. 28 lutego r. b.

Inspektor szkolny Okręgu Miechowskiego
W. DRZEWIECKI.

---

## 39.

Nr. 242/20. Miechów, dn. 28 stycznia 1920 r.

### OGŁOSZENIE.

W dniu 5 lutego b. r., to jest w dniu, w którym wojska polskie dotrą do brzegu polskiego morza, odbędzie się uroczyste posiedzenie Sejmiku Powiatowego, celem zadokumentowania, iż w dniu tym spełnia się wyrok sprawiedliwości dziejowej.

PORZĄDEK DZIENNY:

1) o godzinie 10-ej przed południem uroczysta Msza św. w kościele parafjalnym w Miechowie.

2) o godzinie 11-ej przed południem uroczyste posiedzenie Sejmiku Powiatowego, na którem będzie wniesiona sprawa uchwalenia odpowiedniej sumy na fundusz narodowy celem utworzenia polskiej floty morskiej wojennej.

Przewodniczący :
J. WIECZOREK.

Drukarnia St. Jeżewskiej, Miechów.